

[Korsgaard.]

hvilket Grundlag man tager Pengene, og det har jeg altsaa ikke ment, der vari overvejende Grad, navnlig i det Forslag, der angaar Motoromsætningsafgiften. Det var ogsaa for mig noget tvivlsomt, om man ikke var kommet for højt op med Hensyn til Stempelafgiften. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at det er slet ikke sikkert, at den høje Stempelafgift i Virkeligheden er noget finansielt værdifuldt, for det er jo ikke udelukket, at hvis man satte Stempelafgiften ned, vilde Omsætningen dermed stige saa meget, at man fik de samme Penge ind, og derfor kunde jo godt Omsætningen holdes paa et rimeligt Niveau, altsaa uden at man skadede andre Hensyn.

Med Hensyn til det finansielle i øvrigt vil jeg gerne sige, at der tænker den højtærede Finansminister jo i ganske særlig Grad paa, hvad jeg har givet Udtryk for, at det var urigtigt, at Tøjskatten blev afskaffet. Naar jeg finder, dette var urigtigt, er det af to Grunde. For det første, fordi Tøjskatten ikke ramte de mindre velstillede, der havde to eller flere Børn, idet de fik Skatten godtgjort igennem de særlige Tilskud paa Grund af, at de havde Børn. For det andet, fordi denne Skat efter mine bedste Begreber i høj Grad var luksuspræget og er luksuspræget. Derfor fandt jeg det dengang rigtigt at beholde den. Og saa havde den altsaa den gode Side, at den virkelig gav Penge. Det, der ved denne Lejlighed er Tale om i Penge, er, naar det kommer til Stykket, med de Milliardunderskud, som Finansministeren selv regner med, for intet at regne.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde ventet mine Udtalelser paa et tidligere Tidspunkt, sagde han. Ja, vi har det vel forskelligt: hos nogle fungerer Tankerne hurtigt, hos andre gaar det en lille Smule langsommere — det sidste gælder altsaa for mig. Men efterhaanden fandt jeg frem til den Betragtning, jeg her har givet Udtryk. — Jeg synes ikke, der i det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger er noget som helst, der bortforklarer, at det ærede Medlem forleden Dag mente at maatte fremføre det Synspunkt, at en Beskatning, der berører den almindelige Befolkning i dens almindelige Forbrug, er forsvarlig, fordi den giver Penge, medens en Beskatning, der berører en ganske snæver Del af Befolkningen, dem, der har købt eller køber brugte Automobile, og en Skat paa Omsætningen af Værdipapirer ikke er forsvarlig, velsagtens ud

fra det Synspunkt, som det ærede Medlem ogsaa anførte, at den ikke gav saa mange Penge. Nogen synderlig Logik i det Standpunkt er der jo ikke rigtig at finde, medmindre det ærede Medlem anser en Skats moralske Berettigelse for at være saa meget des større, jo flere Penge den giver i Statskassen. Jeg er ikke sikker paa, at det Synspunkt er helt i Overensstemmelse med det ærede Medlems Partiprogram til det kommende Valg. Jeg er ikke sikker paa, at der er saadan noget udpræget socialt i de Synspunkter, som det ærede Medlem her har givet Udtryk for.

Jeg har villet gøre disse faa Bemærkninger, fordi jeg mener, at en Smule Klarhed engang imellem er paa sin Plads. Navnlig var det rart at faa Klarhed over det endelige Standpunkt hos det ærede Medlems Parti, som i den foregaaende Sag havde dels det Standpunkt, at vi skulde vente og se, dels det Standpunkt, at man var imod, dels det Standpunkt, som den øvrige Gruppe indtog, nemlig at være tavs.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister kan ikke finde ud af mine Standpunkter. Det er der ikke noget at sige til. Det kan være Standpunkternes Fejl, og det kan være Finansministerens Fejl, det skal jeg ikke opholde mig ved.

Jeg vender tilbage til Tøjskatten. Det er jo den, der er det centrale — det vil den højtærede Minister sikkert ikke benægte. Her maa jeg gentage, at den ramte ikke haardt over for Familier med Børn. Det var Luksusforbruget, Pengene kom fra, stort set. At denne Skat naturligvis ogsaa kunde ramme lidt uheldigt over for f. Eks. Arbejdsklæder, skal jeg ikke benægte, men det store Beløb — derom er jeg ganske overbevist — kom gennem et vist Luksusforbrug, og derfor fandt jeg denne Skat rimelig. Saa siger den højtærede Finansminister, at naar jeg nu er imod Motoromsætningsafgiften, er det inkonsekvent. Det kan jeg ikke indse. Saa kan man sige, at enhver Skat paa Omsætning, som finder Sted mellem nogenlunde velhavende Mennesker, skulde man uden videre acceptere. Det synes jeg ikke er rigtigt. Man har een Gang taget en Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, og saa er Motorkøretøjet blevet en almindelig Genstand, som efter min Overbevisning bør kunne forhandles uden en fornyet Omsætningsafgift, medmindre man